

نیازهای آموزشی-ترویجی پسته کاران شهرستان رفسنجان

حمید حسینی نوه^۱، عنایت عباسی^۲، سید محمد رضا حسینی پور^۳

^۱ عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد رفسنجان، ^۲ استادیار گروه ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه تربیت

مدرس

h_naveh@yahoo.com

این تحقیق با هدف شناسایی و اولویت‌بندی نیازهای آموزشی ترویجی پسته کاران شهرستان رفسنجان انجام گرفت. تحقیق از نوع توصیفی - همبستگی می‌باشد که به روش پیمایشی انجام شده است. جامعه آماری تحقیق کلیه پسته کاران عضو و غیرعضو تعاونی‌های پسته کاری در شهرستان رفسنجان بود. با استفاده از فرمول ککران و به روش نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای با انتساب متناسب ۲۷۰ نفر به عنوان نمونه انتخاب شدند. ابزار جمع‌آوری اطلاعات پرسشنامه‌ای محقق ساخته بود که روایی آن توسط پانلی از استادی ترویج و آموزش کشاورزی و پایایی آن با انجام آزمون مقدماتی و به‌وسیله محاسبه آلفای کرونباخ برای بخش‌های مختلف ($\alpha \leq 0.94$) تأیید گردید. نتایج نشان داد که نیازهای آموزشی مراحل بازاریابی، داشت، کاشت، فرآوری، برداشت و پس از برداشت به ترتیب در اولیت اول تا ششم قرار گرفتند. نتایج آزمون مقایسه میانگین‌ها نشان داد که بین میانگین نیازهای آموزشی پسته کاران بر حسب نوع شغل (اصلی یا فرعی بودن)، شرکت و یا عدم شرکت در کلاس‌های آموزشی و ترویجی، عضویت و یا عدم عضویت در تعاونی پسته کاران، سطح تحصیلات و سطح ارتباط (زیاد، متوسط و ضعیف)، تفاوت آماری معنی‌داری وجود دارد. با توجه به نتایج پیشنهاد شد که طراحی و تدوین برنامه‌های آموزشی به ترتیب در مراحل بازاریابی، داشت، کاشت، فرآوری، برداشت و پس از برداشت صورت گیرد و در انجام برنامه‌های آموزشی به ویژگی‌های فردی و حرفة‌ای انجیر کاران توجه شود. همچنین در مرحله داشت و بازاریابی از روش‌های آموزش نظری مانند بحث غیر رسمی، پرسش و پاسخ و حل مسئله و در مرحله فرآوری و پس از برداشت از روش‌های نمایش نتیجه‌های و نمایش طریقه‌ای استفاده شود.

کلمات کلیدی: نیازهای آموزشی و ترویجی، الگوی نیازستجی بوریج، پسته، رفسنجان